

מ"ת 5052/12/14 - מדינת ישראל נגד מהדי אלסעדי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

23 דצמבר 2014

מ"ת 5052-12-14 מדינת ישראל נ' אלסעדי

בפני כב' השופט ישראל ויטלסון, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד

המבקשים

נגד

מהדי אלסעדי

ע"י ב"כ עו"ד שגית פנחס

המשיב

החלטה

בקשה למעצר עד תום ההליכים

כנגד המשיב הוגשה בקשה למעצר עד תום ההליכים על פי סעיף 21 (א)(1)(ב) לחוק סדר דין פלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים) התשנ"ו 1966, וזאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה. נהיגה ללא פוליסת ביטוח בת תוקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי תש"ל 1970.

ראיות לכאורה:

על פי הראיות, בתאריך 16.12.14 בשעה 14:25 או בסמוך לכך, נהג המשיב באופנוע מסוג קואנג יאנג מספר רישוי 89-791-67 ברח' חב"ד בתל אביב. המשיב נפסל מנהיגה למשך 30 ימים, באותו היום כשעה אחת טרם ביצוע הנהיגה נשוא הדיון כאן. ב- 16.12.14 מהשעה 13:27, על ידי קצין משטרה בתיק מס' 553117/14.

נסיבות האירוע.

במהלך משמרת הבחינו שני שוטרי יס"מ במשיב שישב על גבי אופנוע שחור במצב עמידה, על המדרכה בצומת הרחובות נחמן מברסלב - אוהבי ישראל, חבוש בקסדה. המשיב אשר מוכר להם מעבודתם, תוחקר על ידם אודות תוצאות השימוע שערך לו קצין המשטרה לאחר שנעצר לילה קודם, בחשד לנהיגה תחת השפעת סמים. עת נשאל המשיב "מה החליט הקצין?" השיב להם האחרון "לא לקח לי את הרישיון, עד למשפט אני יכול לנהוג".

השוטרים עצבו את המקום וביצעו שיחת טלפון עם הקצין שערך למשיב את השימוע, במהלך השיחה התברר להם כי המשיב לא אמר אמת והוא למעשה נפסל מנהלית בפניו למשך 30 ימים החל מהשעה 13:27.

בעקבות המידע שקיבלו השוטרים, שבו על עקבותיהם, למקום בו פגשו לראשונה במשיב. במעמד זה הם הבחינו-בבירור- כי המשיב נהג על הקטנוע על המדרכה המערבית של רחוב חב"ד עד לבית מס' 44, שם בלם את הקטנוע, ירד ממנו והניח את הקסדה על גבי רכב אשר חנה במקום.

השוטר צחי בדו"ח פעולה נוסף, שרשם ביום 17.12.14, ציין והדגיש כי ראה את המשיב רוכב על הקטנוע על המדרכה, כשהמנוע פעל, בהמשך הבחין כי המשיב בלם את הקטנוע עד לעצירה מלאה, וכיבה את המנוע על ידי המפתח הבודד שהיה כל העת בסוויצ' הקטנוע.

השוטרים נעצרו ליד המשיב ושאלו אותו מדוע לא אמר להם את האמת, המשיב השפיל פניו לרצפה ואמר " מה אני אעשה "...

בסופו של יום, נעצר המשיב בחשד של נהיגה בזמן פסילה.

לב טענת ההגנה של המשיב היא, שהוא המתין לרכב גרר, שיביל את הקטנוע להשבתה לפי הוראת הקצין הפוסל. טענה זו אינה משכנעת על פניה שכן, לפי רישום שעת ההזמנה של הגרר היא-מאוחרת- משעת עצירתו על ידי השוטרים.

זאת לדעת, נגד המשיב עומד ותלוי פסק דין המקפל בתוכו פסילה מותנת לתקופה של 3 חודשים, למשך שנתיים אם ינהג בזמן פסילה. פסק הדין ניתן ביום 23.02.14, בנוכחות המשיב.

עילת המעצר- מסוכנות:

המשיב אווז ברישיון משנת 2014 מדובר בנהג חדש, לחובתו הרשעה אחת בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה, בתחום הפלילי למשיב קיים עבר פלילי שכולל בין היתר, איומים, תקיפה, חבלה במזיד ברכב, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, הפרת הוראה חוקית.

כנגד המשיב עומד ותלוי מאסר מותנה בר הפעלה בן 4 חודשים, בתיק מס' 13247-04-12 של בית משפט לנוער בתל אביב. **נראה לעין כי מאסר מותנה זה לא היווה גורם מרתיע או מרסן.**

הדברים מדברים בעד עצמם באשר למידת המסוכנות הטמונה מהמשיב.

בבש"פ 1753/07 **פאדי אבו רקייה נ' מדינת ישראל**, קבע כבוד השופט ס' ג'ובראן:

"סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) מורה לביהמ"ש לבחון, האם לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם תהא פחותה. כך או אחרת, בחינתו של ביהמ"ש באשר לשאלת מסוכנותו של הנאשם הינה דו-שלבית. ראשית, מוטל על ביהמ"ש לבחון האם ניתן באופן עקרוני לאיין את מסוכנותו של הנאשם. רק במידה והתשובה לשאלה זו הינה חיובית, יבחן ביהמ"ש האם החלופה המוצעת עשויה לאיין את מסוכנותו."

ועוד:-

"כאשר המקרה, לאור נסיבותיו הקונקרטיות מלמד על כך שלא יהיה די בחלופת מעצר כלשהי על מנת להשיג את תכלית המעצר, אין צורך לבחון חלופות ספציפיות."

"המסוכנות העולה ממעשי העורר דנא היא רבה ובהתנהגותו גילה כי הינו חסר רסן, חסר עכבות וחסר מעצורים, מזלזל בחוק ובאוכפיו, השוטרים. אך בכך לא סגי. חומרת יתר יש לייחס לעובדה שהעבירות בוצעו ע"י העורר באמצעות רכב ללא ביטוח, ודי בכך כדי להגביר את הסכנה הנשקפת ממנו לציבור, כמו גם נעברו אגב פסילתו מלהחזיק ברישיון נהיגה ובעת שהיה תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בגין עבירה דומה. נראה, כי אין מקום לשחררו לחלופת מעצר, בשל מסוכנותו, אשר טרם הופרכה."

אכן, מעצר עד תום ההליכים בעבירות תעבורה אינו שכיח, אך נסיבות המעשים המיוחסים לעורר, ובפרט חומרתם, יש בהם כדי להצדיק את המשך מעצרו עד תום ההליכים נגדו.

בבש"פ 9573/09 **עבדאללה סלימאן נ' מ"י**, קבע כבוד השופט ע' פוגלמן:

" עברו התעבורתי המכביד של העורר, אופיו הרצידיביסטי, והעובדה שביצע את העבירה המיוחסת לו שעה שהיה תלוי ועומד נגדו עונש מאסר על-תנאי עקב הרשעתו בביצועה של עבירת תעבורה קודמת - מעידים כולם על מסוכנותו הרבה של העורר."

וכן:-

" מן העורר נשקפת מסוכנות שלא ניתן לאיינה על דרך של שחרורו לחלופת המעצר שהוצעה על-ידו. מסוכנותו של העורר עולה משילובם של המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, ביחד עם עברו הפלילי התעבורתי המכביד."

" ... מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו."

באשר למסוכנות הנשקפת מן המשיב, הרי שהיא נלמדת ממכלול הנסיבות בעניינו, לרבות עברו הפלילי והרשעותיו הקודמות בתעבורה. לאור המפורט לעיל, הנני קובע כי נשקפת מסוכנות לציבור המשתמשים בדרך, מהמשך נהיגתו של המשיב.

בחינת חלופת מעצר-תסקיר מעצר ע"י שירות המבחן:

סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים, מחייב את בית המשפט לבחון האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה, כמו כן הלכה היא, כי ככלל אין להורות על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד.

בבש"פ 9573/09 **עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל**, קבע כבוד השופט פוגלמן:-

"במספרם הרב של ההליכים המשפטיים שננקטו נגד העורר בגין עבירות התעבורה הרבות שביצע בעוונשים השונים שהושתו עליו בגין הרשעותיו בעבירות אלו, ואף באפשרות של הפעלת המאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד נגדו, לא היה כדי להניאו מלחזור ולבצע פעם אחר פעם עבירות תעבורה נוספות המסכנות את הציבור

כידוע, על-מנת שיורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו.. מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו.. "

בבש"פ 952/074 **אושרי ועקנין נ' מדינת ישראל**, קבע כבוד השופט ג'ובראן:-

"אכן על פי רוב, ניתן להפיג את המסוכנות של הנאשם בעבירות תעבורה באמצעות חלופת מעצר ואך לעיתים רחוקות יורה בית המשפט במקרה כגון זה על מעצר עד תום ההליכים... אולם יש ובית המשפט יתרשם הן מאופי העבירה והן מעברו של הנאשם, כי נשקפת ממנו סכנה לבטחון הציבור ולשלומו אשר לא ניתן לאיין אלא באמצעות מעצר עד תום ההליכים."

סיכום והחלטה

מעיון בחומר החקירה השתכנעתי כי קיימות בידי התביעה ראיות טובות לכאורה, להביא להרשעתו של המשיב בדין. כאמור, לאחר ששמעתי את טיעוניהם המפורטים של ב"כ הצדדים, בחנתי חומר החקירה, ראיתי הרשעותיו הקודמות, החלטתי כי יש מקום להיענות לבקשת המדינה באופן חלקי.

אני מורה כי המשיב ישהה במעצר בית לילי בו הוא מצוי עתה. החל מהשעה 22:00 ועד השעה 07:00 בבוקר שלמחרת, וזאת עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, א' טבת תשע"ה, 23 דצמבר 2014, במעמד הצדדים